

Φθιώτιδος Συμεών: «Έχουμε ανάγκη για Μεταμόρφωση»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στις Ιερές Μονές Δαδίου, στην όμορφη Αμφίκλεια, και Μεταμορφώσεως Σωτήρος Καμένων Βούρλων αλλά και στο όμορφο Ρεγγίνι ιερούργησε χθες ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#).

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία από το Δαδί μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Χριστός αποκαλύπτει στους μαθητές ότι δεν ήρθε ακόμα η ώρα της τελικής, οριστικής νίκης του φωτός απέναντι στο σκότος. Είναι γεγονός Ανάστασης το

γεγονός της Μεταμορφώσεως. Είναι γεγονός φανέρωσης της Θεότητας του Υιού και Λόγου του Θεού για αυτό και νεφέλη καλύπτει τη θέα των μαθητών και ακούγεται φωνή εξ ουρανού ότι: «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα».

Η ίδια φωνή του Θεού Πατέρα που ακούστηκε και κατά την ημέρα της Βαπτίσεως στον Ιορδάνη ποταμό, όταν το Άγιο Πνεύμα κατήλθε εν είδει περιστέρως. Έρχεται ο Χριστός και λέει στους μαθητές ότι δεν θα φθάσουμε στην Ανάσταση χωρίς σταυρό, χωρίς θάνατο, χωρίς Γολγοθά και για αυτό και τους παρακαλεί για τους λέγει ότι αυτό το όραμα, αυτή την εμπειρία που ζήσατε σήμερα κράτησέ την καλά μέσα στην καρδιά σας, κρατήστε καλά μέσα στην ψυχή σας, αλλά δεν θα αποκαλύψετε, δεν θα αποκαλύψετε σε κανέναν αυτό το όραμα πριν αναστηθεί εκ των νεκρών ο Υιός του ανθρώπου, πριν δηλαδή από την Ανάσταση μου, πριν από την οριστική νίκη πάνω στο θάνατο.

Οι μαθητές τηρούν αυτόν τον λόγο, τηρούν αυτή την εντολή του Χριστού, ζουν αυτή την εμπειρία με έναν τρόπο βαθύτατα μυστικό, βαθύτατα εσωτερικό, την εμπειρία της Θεοπτίας, αυτή την εμπειρία, την οποία ζουν οι μυστικοί Πατέρες της Εκκλησίας μας και αυτοί με τρόπο μυστικό, εσωτερικό, ησυχαστικό, μέσα από τη νοερά προσευχή, μέσα από την επίκληση του ονόματος του Ιησού ζουν το γεγονός της Μεταμορφώσεως, ζουν τη χάρη της Μεταμορφώσεως, ζουν την εμπειρία και το μυστήριο της Μεταμορφώσεως. Και πράγματι επιστρέφουν μέσα στον κόσμο και πράγματι μόλις κατεβαίνουν από το όρος το Θαβώρ έρχονται αντιμέτωποι με τα προβλήματα, με τη τραγικότητα της ιστορίας του κόσμου.

Συναντούν έναν πατέρα, όπως ενθυμείστε ταλαιπωρημένο, περίλυπο διότι δεν μπορούσε να βρει θεραπεία για το παιδί του, δεν μπορούσαν οι μαθητές του Χριστού να τον θεραπεύσουν και απευθύνεται στον Χριστό και ζητεί δύναμη και θεραπεία. Βλέπουμε να ακολουθεί ο δρόμος του Χριστού μέσα από αντινομίες, από ένα πλήθος το οποίο τον ζητωκραυγάζει, τον αποθεώνει, τον ονομάζει «ευλογημένον τον ερχόμενον», τον υποδέχεται μετά «Βαΐων και κλάδων» και το ίδιο το πλήθος σε λίγο αλαλάζουν, τον οδηγεί πάνω στο σταυρό της οδύνης ως κακούργο, ως εγκληματία πάνω στον Γολγοθά και το ίδιο πλήθος κατακραυγάζει «άρων άρον σταύρωσον αυτόν» και ακολουθεί η Σταύρωση, ακολουθεί η Ανάσταση, ακολουθεί η εμφάνιση του Αναστημένου Χριστού, ακολουθεί η ζωή της Αναστάσεως, ακολουθεί η Ανάληψη και η Πεντηκοστή και έρχεται η Αγία Εκκλησία να ζήσει όλα αυτά τα γεγονότα και πιστοί οι απόστολοι και ο απόστολος Πέτρος σε αυτή την εντολή του Χριστού να μην αποκαλύψουν αυτό το όραμα πριν αναστηθεί εκ νεκρών βλέπουμε ότι έρχεται η ώρα να μιλήσει για αυτό το όραμα, έρχεται η ώρα να μιλήσει ο απόστολος Πέτρος για την εμπειρία και το βίωμα της Αναστάσεως. Αυτό ακριβώς ακούσαμε σήμερα στο αποστολικό ανάγνωσμα.

Τον ακούσαμε να ομιλεί στη δεύτερή του αυτή επιστολή προς τους χριστιανούς της εποχής του και κυρίως προς αυτούς που είχαν αρχίσει να χαλαρώνουν, είχαν αρχίσει να αμφισβητούν τον πόθο της παρουσίας του Κυρίου, έρχεται και τους ομιλεί και έρχεται και τους λέει ότι εγώ αυτά τα οποία σας καταθέτω δεν είναι θεωρίες, δεν είναι κάτι που διάβασα σε ένα βιβλίο, ούτε είναι κάποια σκέψεις, τις οποίες φαντάστηκα. «Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἑξακολουθήσαντες, ἔγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.». Δεν ερχόμαστε να σας μιλήσουμε για τη δύναμη του Χριστού. Δεν ερχόμαστε να σας μιλήσουμε για τη δύναμη της Αναστάσεως, για τη δύναμη της ζωής και για τη δύναμη της αγάπης, δεν ερχόμαστε να σας μιλήσουμε για τον πόθο της παρουσίας του Κυρίου με σεσοφισμένους μύθους, με σοφίες, με σοφίσματα, με λογοτεχνικά εργαλεία αλλά πως ερχόμαστε; «ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» επειδή είδαμε, επειδή ζήσαμε, βρεθήκαμε στο όρος το Θαβώρ και γευτήκαμε την εμπειρία της Μεταμορφώσεως κι εκεί στη συνέχεια μνημονεύει το πως πάνω εις το όρος, «εν τῷ ὄρει ὄντες», άκουσε τη φωνή του Θεού Πατέρα να βεβαιώνει ότι «Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα». Έρχεται και βεβαιώνει όλα αυτά τα γεγονότα, τα οποία μας περιέγραψε ο Ευαγγελιστής, έρχεται ο απόστολος Πέτρος ακριβώς μετά την Ανάσταση έρχεται να ομιλήσει πάνω σε αυτά, να οικοδομήσει με αυτά, να καταθέσει την εμπειρία του μέσα στο πλήρωμα της Εκκλησίας, να στερεώσει την πίστη, να ενισχύσει την αγάπη, να αναζωπυρώσει το χάρισμα του Βαπτίσματος και να οδηγήσει το λαό του Θεού στη σωτηρία.

Όλα αυτά τι αποκαλύπτουν! Ότι η Μεταμόρφωση του Κυρίου μας και όλα τα μυστήρια και όλα τα δώρα της αγάπης του Θεού είναι εμπειρίες, είναι εμπειρικά βιώματα που σημαίνει ότι η γνώση του Θεού δεν είναι μία γνώση θεωρητική, δεν είναι μία γνώση ακαδημαϊκή, δεν είναι μία γνώση η οποία προέρχεται από βιβλία, από λογικές ερωτήσεις, δεν είναι μία γνώση που έρχεται από έναν άνθρωπο που σπάει τη τρίχα στα εκατομμύρια κομματάκια αλλά η γνώση αληθινή είναι η γνώση της εμπειρίας.

Την πίστη μας και τη μαρτυρία μας ως χριστιανοί μέσα στον κόσμο δε θα την κομίσουμε με λόγους, δε θα την προσφέρουμε στην ανθρωπότητα και στην κοινωνία, την οποία ζούμε, με διακηρύξεις και με διαβεβαιώσεις, οι οποίες πολλές φορές μπορεί να κρύβουν και μεγάλο εγωισμό όταν διεκδικούμε τη δήθεν καθαρότητα και γνησιότητα της Ορθοδοξίας μας και μία υπεροχή ότι είμαστε καλύτεροι από τους άλλους ανθρώπους. Αν πραγματικά είμαστε χριστιανοί, αν πραγματικά αγαπάμε το Θεό, αν πραγματικά λυπούμεθα τον συνάνθρωπο θα το φανερώσουμε με τη ζωή μας, με την εμπειρία, με αυτό που προσλαμβάνει ο άλλος στην καθημερινότητα της σχέσης μας. Δε μπορεί να μιλάμε για Χριστό και να μην συγχωρούμε. Δε μπορεί να μιλάμε για Χριστό και να μην υπερβαίνουμε, δεν

μπορούμε να μιλάμε για Χριστό και να μην έχουμε τη δύναμη να ζητήσουμε συγγνώμη, δεν μπορούμε να μιλάμε για Χριστό και να παραβλέπουμε τη δυστυχία του αδελφού μας, να αδιαφορούμε για την αδικία που γίνεται γύρω μας, να μη μας ενδιαφέρει αυτός που πεινά, που υποφέρει, που είναι μόνος του, που αναζητά ένα χαμόγελο έστω από εμάς και λίγη αγάπη.

Αν πραγματικά με φως Χριστού θέλουμε να ζήσουμε και τη Μεταμόρφωση σας, να μεταμορφώσουμε τον εαυτό μας και να μεταμορφώσουμε τον κόσμο θα μετρηθεί στα έργα μας, θα μετρηθεί στο βίωμά μας, θα μετρηθεί στην πολιτεία μας. Να μας βλέπουν οι άνθρωποι μέσα στον κόσμο και να δοξάσουν το όνομα του Χριστού και να λεν αυτός είναι ο χριστιανός!! Αυτό είναι το Ευαγγέλιο. Αυτή είναι η αλήθεια του Χριστού, αυτή είναι η Ανάσταση. Αυτό να βλέπουν οι άνθρωποι σε εμάς. Τη Μεταμόρφωση να τη βλέπουν σε μας κι εμείς να την μεταλαμπαδεύουμε, να την μεταγγίσουμε και να τη μεταδίδουμε σε όλο τον κόσμο που πραγματικά διψά για Μεταμόρφωση. Έχει ανάγκη ο κόσμος μας για Μεταμόρφωση. Έχουμε ανάγκη για Μεταμόρφωση».

Ακολουθώντας εν πομπή και την εκκλησιαστική τάξη, ο Σεβασμιώτατος, ο ιερός κλήρος, οι άρχοντες και ο λαός μετέβησαν στο σημείο, το οποίο ανευρέθη η Ιερά Εικόνα της Παναγίας και κατά το έθος ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Αγιασμό και ευλόγησε τους άρτους.

Δέηση στο χιλιόχρονο Καθολικό της Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Καμένων Βούρλων

Το απόγευμα της εορτής ο κ. Συμεών επισκέφθηκε προσκυνηματικώς την πανηγυρίζουσα **Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Αγίας Καμένων Βούρλων**, όπου και έγινε δεκτός με περισσή αγάπη από τον Καθηγούμενο Αρχιμανδρίτη π. Σεραφείμ και την περί αυτόν Ιερά Αδελφότητα.

Ο κ. Συμεών τέλεσε δέηση στο χιλιόχρονο Καθολικό της Μονής αφιερωμένο στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος και ευχήθηκε στον Γέροντα Καθηγούμενο στους πατέρες της Ιεράς Αδελφότητας και σε όλους τους παρισταμένους προσκυνητές.

Στο Ρεγγίνι

Στην συνέχεια ο κ. Συμεών χοροστάτησε στον μεθέορτο Εσπερινό της Δεσποτικής Εορτής της Μεταμορφώσεως στον ομώνυμο Ιερό Ναό στο χωριό Ρεγγίνι Λοκρίδος καθώς και στον Μέγα Παρακλητικό Κανόνα στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών αναφέρθηκε στον διπλό χαρακτήρα του Παρακλητικού Κανόνα: από την μια ατελείωτη κατάθεση ψυχής που υποφέρει από πειρασμούς, αμαρτήματα και πάθη και από την άλλη μια καρδιά ευγνωμονουσα, υμνολογούσα το όνομα του Κυρίου και της Υπεραγίας Θεοτόκου. Στη συνέχεια ο κ. Συμεών ομίλησε αναλύοντας τον στίχο εκ της Παρακλήσεως: «Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν».

Στις Ιερές ακολουθίες παραβρέθηκε η Δήμαρχος Αμφίκλειας - Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή, ο τ. Υπουργός κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, οι Αντιπεριφερειάρχες Στερεάς Ελλάδος κ. Ηλίας Κυρμανίδης και κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος.

[Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου